

NIEWINNOŚĆ

Innocence

REŻYSERIA
PAUL COX

W KINACH OD 6 GRUDNIA 2002

DYSTRYBUCJA W POLSCE

ul. Zamenhofa 1, 00-153 Warszawa
tel.: (+4822) 636 25 00, 636 25 02, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.com.pl <http://www.gutekfilm.com.p>

NIEWINNOŚĆ

scenariusz i reżyseria

Paul Cox

zdjęcia

Tony Clark
Jan Vancaillie

muzyka

Paul Grabowsky

montaż

Simon Whittington

dźwięk

Emma Bortignon
Craig Carter
Tony Young

scenografia

Tony Cronin

kostiumy

Bernadette Corstens

występują

Julia Blake	Claire
Charles 'Bud' Tingwell	Andreas
Kristien Van Pellicom	młoda Claire
Kenny Aernouts	młody Andreas
Terry Norris	John
Robert Menzies	David
Marta Dusseldorp	Monique
Norman Kaye	Gerald
Joey Kennedy	Sally
Liz Windsor	Maudie

oraz

**Chris Haywood, Peter Berger, Mary Bleby, Michaela Cantwell, Kyra Cox,
Christine Danton, Tommy Darwin, Jan Dyck, Peter Gaetjem, Carmel Johnson,
Dawn Klingberg**

producent

Paul Cox

szef produkcji
William T. Marshall

kierownicy produkcji
Julie Byrne
Joke Clerckx

film wyprodukowany przez
Film Victoria
Illumination Films
Showtime Australia
South Australian Film Corporation
Strand
New Oz Productions
CinéTé
Het Fonds in Vladderen
International Film Festival Ghent
Fireworks Pictures

festiwale
Cannes 2000
Toronto 2000
Raindance 2000
Montréal 2000
Taormina 2000
Telluride 2000
Vlissengen 2000
Chicago 2000
Saint-Tropez 2000

nagrody
**Nagroda Zrzeszenia Australijskich Krytyków Filmowych 2001 dla najlepszej
aktorki (Julia Blake) i dla drugoplanowej roli męskiej (Terry Norris)**
**MFF Montréal 2000 - Grand Prix des Amériques dla Paula Coxa i nagroda
publiczności**
MFF Taormina 2000 – nagroda FIPRESCI dla Paula Coxa
MFF Toronto 2000 – nagroda publiczności
MFF Vlissengen 2000- nagroda dla najlepszego filmu
MFF Saint-Tropez 2000 - nagroda dla najlepszego filmu

Australia/Belgia
rok produkcji: 2000
czas trwania: 94 minuty
kolor – Dolby SRD – 1: 1,85

Niewinność to najbardziej utytułowany australijski film ostatnich lat. Paul Cox, twórca konsekwentnie podążający własną drogą artystyczną, w tym prostym i wzruszającym filmie mówi o tym, że nigdy nie jest za późno, aby się znów zakochać i że miłość można w każdym wieku przeżywać tak samo. To również opowieść o sile wspomnień i o słowach, które wypowiadamy zbyt późno.

Niewinność to niezwykle wiarygodna opowieść o dwojgu starszych ludziach, którzy wbrew konwenansom, podążają za głosem serc.

Owdowiały organista i nauczyciel muzyki Andreas odkrywa, że jego pierwsza miłość, Claire mieszka w tym samym mieście. Blisko 50 lat po ich namiętnym romansie, Andreas wysyła do niej list, mając nadzieję, że uda im się znów zobaczyć. Claire, która jest zamężna, z dużym wahaniem zgadza się na jego prośbę o ponowne spotkanie. Spotkanie to przywołuje w nich dawne uczucia i oboje zaczynają rozumieć, że ich miłość nie wygasła. Ku zakłopotaniu ich rodzin tych dwoje, wiedząc, że czas jest nieubłagany, zaczyna ponowny romans tak samo nierozważnie i burzliwie jak przed laty, gdy byli młodzi. Po 50 latach wciąż tli się w nich niewinność. Powtórne spotkanie z Andreasem przywróciło Claire radość życia. Oszłamiony wydarzeniami i opętany zazdrością mąż robi wszystko, żeby zburzyć nowy związek żony. Claire, będąc na uczuciowym rozdrożu, decyduje się podążać za głosem serca, nie zważając na skutki.

GŁOSY PRASY

To najbardziej poruszająca filmowa love story ostatnich lat. Bo w Niewinności Paula Coxa najważniejsza nie jest ekscytująca fabuła, gwiazdy filmowe, seks czy nagość. Najważniejsza jest miłość - prawdziwe, ponadczasowe i niezniszczalne uczucie. Cox opowiada historię Claire i Andreeasa, którzy jako nastolatki przeżyli pierwszą prawdziwą miłość, a po latach w niezwykle sposób odnajdują się. Spotykają się na pierwszej rozmowie, która dla obojga jest bardzo krepująca, ale od razu zdają sobie sprawę, że dawne uczucie jest wciąż żywe. Nadal są zakochani. I nie chodzi tu o jakąś kolejną odmianę sentymentalnego powrotu do miłości z lat dziecińczych, ale o prawdziwe, szalone i namiętne uczucie.

Niewinność Paula Coxa unosi serce ku górze. Zamiast wślaczać swoich bohaterów w wygodne i czytelne konwencje, przenieść w niezwykle scenerie, reżyser postawił siedemdziesięcioletnich kochanków tam, gdzie żyli do tej pory, w tym, co ich ukształtowało. W ciągu długiego życia Claire i Andreas nauczyli się wypełniać obowiązki, nabrali odpowiednich nawyków, wydeptali sobie wygodne ścieżki i poczuli się bezpieczni w raz na zawsze ustalonym rytmie. Teraz stoją przed najdramatyczniejszym wyborem w życiu: pójść za głosem serca, rzucając wszystko, co stworzyli do tej pory czy wieść dalej spokojne życie, wspominając czasem dawną wielką miłość. A wydawało się, że takie „młodzieńcze” dylematy mają już za sobą (...). Paul Cox po raz kolejny okazał się wnikliwym obserwatorem ludzkich charakterów. Postać Johna, męża Claire, jest tego najlepszym przykładem. Nie jest to bezduszny typ, który zasługuje jedynie na to, by go porzucić. Jest po prostu człowiekiem, który ma klapki rutyny na oczach, oczekuje, że jego życie dalej będzie się spokojnie toczyć, aż nie przerwie go jakiś wypadek czy choroba. Kiedy Claire w końcu mówi Johnowi o swoim romansie z Andreasem, bo, jak twierdzi, jest za stara, by kłamać, John reaguje spokojnie. Oczywiście, czuje się zawiedziony, rozczarowany i zraniony, ale w pewnym stopniu jest wdzięczny losowi za te emocje. W końcu, coś niezwykle wreszcie wydarzyło się w jego życiu.

Scenariusz postawił przed reżyserem niemały problem. Cox musiał znaleźć aktorów, których wiekowość nie będzie tylko efektem pracy charakteryzatorki czy aktorskiego kunsztu. Starość musiała być „widoczna” - tylko tak mogła powstać autentyczna i poruszająca historia. Julia Blake i Charles ‘Bud’ Tigwell stanęli na wysokości zadania - stworzyli postacie z krwi i kości, pełne ciepła, postacie zdolne przeżywać namiętne uniesienia i tryskać humorem. Jednak mimo kipiącej w nich aktywności, która wielu wyda się zarezerwowana wyłącznie dla młodych, ani na chwilę nie zapominamy, że Claire i Andreas nie mają 20 lat i całego życia przed sobą.

W liście do Claire Andreas napisał, że zawsze wyobrażał sobie ich tylko razem i, jeżeli ona jeszcze żyje, wszystko nadal jest możliwe. Tigwell obdarzył swoją postać łagodną męską zaciętością i uporem. Andreas nie ma zamiaru ani na chwilę poddać się społecznej presji i nie chce, wbrew radom „życzliwych”, skończyć z „tymi rzeczami” (...). Niewinność to taki film, po którym aż się chce wyciągnąć rękę i uściskać dłonie jego twórcom (...). Niewinność to pieśń radości i nadziei - film bardzo dojrzały i daleki od fałszywych uproszczeń. W czasach, kiedy w większości filmów niemal każda relacja między kobietą a mężczyzną zaczyna się od seksu, Paul Cox wychodzi od uczucia, które rozwija się i z czasem doprowadza do spełnienia w cielesnej namiętności. Reżyser Niewinności mówi o miłości tak mądrze i z takim wyczuciem, że zastawiam się, o czym jest tyle innych filmów - tak zwanych „miłosnych”.

Roger Ebert, „Chicago Sun-Times”, 7.09.2001

Niewinność Paula Coxa to głęboko poruszający film. To niezwykle subtelna opowieść o pamięci dawnej miłości, która dojrzewała wiele lat. To historia namiętności ponownie budzącej się z letargu w jesieni życia. Reżyser ukazuje wszystkie tajemnice i całą złożoność uczucia, które na nowo połączyło bohaterów. Niewinność to także niezwykle piękny film - obrazy dnia dzisiejszego płynnie przechodzą we wspomnienia dawnej przeszłości. Wydaje się, że wystarczy tylko przetrzeć zaparowane lustro, by chwile, które przeminęły nagle do nas powróciły. Oczarowani patrzemy na wzruszające sceny, w których bohaterowie, pełni nadziei spotykają się, śmieją i kochają. Czas nie stoi w miejscu. Bohaterowie muszą spieszyć się, by skraść jeszcze kilka cudownych chwil z życia, które im zostało. Opowieść rozwija się bardzo naturalnie. Przemyślany i pełen dogłębnych obserwacji scenariusz Coxa doskonale uchwycił wielowarstwowość struktury i kolorystyczne bogactwo opowieści. Sceny miłosne pary siedemdziesięciolatków są odważne, a jednocześnie pełne dobrego smaku. Niewinność to film o miłości, tej z przeszłości i tej dzisiejszej, to film o tym kim jesteśmy i naszym stosunku do samych siebie. Julia Blake, zachwycająca w roli Claire, doskonale portretuje wrażliwość, zwątpienie i namiętność swojej bohaterki. Równie znakomicie wypadł Terry Norris grający jej męża. To mężczyzna zaślepiony przez samozadowolenie, zamknięty w świecie własnego egoizmu. Nie potrafi wyrażać uczuć, a swój związek z żoną traktuje jako coś oczywistego. Grany przez Norrisa bohater jest żaloszny, tragiczny, a jednocześnie śmieszny (...). Niewinność to głęboka i chwytająca za serce filmowa opowieść. Reżyser ani na chwilę nie popada w sentymentalizm. Wspaniale przedstawia na ekranie spokój i harmonię dwóch połączonych ze sobą dusz. To znakomite dzieło filmowe skrzące się bogactwem uczuć, które kryją zakochane serca.

Louise Keller, www.urbancinefile.com.au

Andreas i Claire byli niegdyś pełnymi młodzieńczego optymizmu kochankami. Pięćdziesiąt lat później spotykają się ponownie. Oboje wiele przeszli, założyli rodziny, wychowali dzieci. Powtórne spotkanie uświadamia im, że ich miłość nie wygasła.

Główne role rewelacyjnie zagraли Charles Tingwell i Julia Blake. To właśnie ich kreacje stanowią o sile filmu Coxa. Oboje przypominają naszych ukochanych dziadków i babcie - są uparci, skrywają swe uczucia i pragnienia w szarości codziennego życia. Ich ciała są słabe, w ich głosach pobrzmiwa zmęczona rezygnacja, która tak często dopada ludzi pod koniec długiego i trudnego życia. Są jednak chwile gdy zdaje się nam, że starość, którą dźwigają na swych barkach nagle ustępuje, że upływający czas nie zniszczył młodzieńczej namiętności. Oprócz nich oglądamy w filmie Terry Norrisa w roli męża Clare oraz Martę Dusseldorp, która wcieliła się w córkę Andreasa. Patrząc na tę czwórkę mamy uczucie, że przebywamy w towarzystwie starych, dobrych znajomych. Duża w tym zasługa niezwykle subtelnej reżyserii Coxa. Historia jest opowiadana w bardzo bezpośredni sposób, choć pojawiają się w niej także elementy oniryczne i symboliczne. W filmie nie ma ani śladu sentymentalizmu i emocjonalnej manipulacji. Cox pokazuje nam prawdziwe i szczere uczucie. To bardzo wnikliwy i wzruszający film. Są w nim sceny, które dosłownie rozdzierają serce (...). W moich recenzjach rzadko pojawiają się słowa zachwytu, ale tym razem muszę powiedzieć wprost: to cudowny film. Niewinność to niezwykle rzadki i bardzo cenny dar dla wszystkich, którzy kochają kino. W słodko-gorzka materię filmu reżyser po mistrzowsku wplótł ciepło, współczucie oraz wiarę, że bez względu na to dokąd pójdziemy i jak długo będzie trwała nasza podróż, ludzie których kochamy na zawsze pozostaną z nami. Niewinność to film bez gwiazd i wielkiego budżetu. Jest w nim natomiast prawda o tragicznej, a zarazem wspaniałej codzienności w obliczu obojętnego świata. Często kończę recenzje słowami: „Ten film nie odmieni waszego życia”. Tym razem zakończę inaczej. Jestem przekonany, że ten film odmieni wasze życie. Zróbcie wszystko, żeby go zobaczyć.

Andrew Howe, „Film Written Magazine” 13.12.2000

Nigdy wcześniej nie widziałeś czegoś takiego w żadnym kinie. Dziwny i zaskakujący - bardziej niż mogłeś sobie wyobrazić (...). Paul Cox jest doświadczonym reżyserem i scenarzystą, który w ciągu wielu lat pracy stworzył własny, niepowtarzalny styl. Niewinność, podobnie jak poprzednie filmy australijskiego reżysera, jest pełna wdzięku, miejscami zachwyca (...). Początkowe sceny należą do najlepszych w całym filmie. Kiedy z offu dobiega nas głos siedemdziesięcioletniego Andreasa czytającego list do Claire, na ekranie widzimy dwoje nastoletnich kochanków przeżywających swoją pierwszą w życiu prawdziwą miłość. To specyficzne połączenie teraźniejszości z przeszłością daje niezwykle efekt (...). Julia Blake - aktorka od dawna współpracująca z Coxem - stworzyła postać, która najbardziej przyciąga uwagę. Bez jej zaangażowania i pasji wszystko, co dzieje się na ekranie byłoby po prostu niewiarygodne.

Kenneth Turan, „The Los Angeles Times”, 31.08.2001

Film Paula Coxa jest delikatnym, ale i bezkompromisowym studium losów dwojga ludzi, którzy we wczesnej młodości przeżyli namiętny romans. Z różnych powodów rozstali się - teraz, po latach spotykają ponownie (...). Paul Cox nakręcił film, który zwraca uwagę delikatnością i wyczuciem w podejściu do bardzo trudnego i drażliwego tematu, jakim jest seksualność bardzo dojrzałych ludzi. Film Coxa jest jak powiew świeżego powietrza - reżyser jest uczciwy w najbardziej intymnych momentach, nie kryguje się, nie odwraca głowy, udając, że czegoś nie ma.

Desson Howe, „The Washington Post”, 11.10.2001

TWÓRCY FILMU

PAUL COX

(wł. Paulus Henricus Benedictus Cox). Urodzony 16 kwietnia 1940 roku w Holandii. Reżyser, scenarzysta. Zafascynowany Australią przeniósł się tam w latach 60. Zaczynał jako fotograf i reżyser filmów krótkometrażowych. Międzynarodowy rozgłos przyniosła mu skromna romantyczna komedia o stroicielu fortepianów i urzędniczce *Lonely Hearts* oraz *Kwiaty jego życia*, film o dziwaku-kolekcjonerze pięknych przedmiotów. W 1986 roku przyjechał do rodzinnego kraju, gdzie nakręcił fabularyzowany film biograficzny o Vincencie van Goghu - *Vincent - The Life and Death of Vincent van Gogh*, którym zdobył uznanie na całym świecie. Żoną Coxa jest Polka, Gosia Dobrowolska, która od *Golden Braid* jest „etatową” aktorką jego filmów. Cox konsekwentnie podąża własną drogą artystyczną, skupia się na codziennym życiu, przepełniając swe filmy ciepłem i zrozumieniem, przenikliwym spojrzeniem na samotność i niemożność znalezienia porozumienia z drugą osobą. Stawia bolesne pytania o życie, pięknie, cierpieniu i śmierci.

Filmografia

Matuta (krótkometrażowy; 1965)
Time Past (krótkometrażowy; 1966)
Skindeep (krótkometrażowy; 1968)
Marcel (krótkometrażowy; 1969)
Mirka (krótkometrażowy; 1969)
Calcutta (dokumentalny; 1970)
Phyllis (krótkometrażowy; 1971)
The Journey (1972)
All Set Backstage (dokumentalny; 1974)
We Are All Alone My Dear (krótkometrażowy; 1975)
The Island (krótkometrażowy; 1975)
Illuminations (1976)
Inside Looking Out (1977)
Ways of Seeing (krótkometrażowy; 1977)

Kostas (1979)
Ritual (krótkometrażowy; 1978)
For a Child Named Michael (dokumentalny; 1979)
The Kingdom of Nek Chand (dokumentalny; 1980)
Lonely Hearts (1981)
Kwiaty jego życia / Man of Flowers (1983)
Death and Destiny (dokumentalny; 1984)
My First Wife (1984)
Handle with Care (dokumentalny; 1985)
Cactus (1986)
Vincent / Vincent - The Life and Death of Vincent van Gogh (1987)
The Gift (TV; 1988)
Island (1989)
Golden Braid (1990)
Opowieść o kobiecie / A Woman's Tale (1991)
The Nun and the Bandit (1992)
Touch Me (krótkometrażowy; 1993)
Exile (1994)
Zemsta i pożądanie / Lust and Revenge (1996)
The Hidden Dimension (3D IMAX; 1997)
Molokai. Historia ojca Damiana / Molokai: The Story of Father Damien (1999)
Niewinność / Innocence (2000)
Niżyński / The Diaries of Vaslav Nijinsky (2001)

JULIA BLAKE

Urodzona w 1936 roku w Londynie. Nagrodzona przez Australijski Instytut Filmowy w 1990 roku dla najlepszej aktorki drugoplanowej w filmie *Father*.

Filmografia

Bellbird (1967, serial TV; reż. Michael Jenkins, Julian Pringle)
Salome (1973; reż. Clive Barker)
Cena doświadczenia / The Getting of Wisdom (1977; reż. Bruce Beresford)

Patrick (1978; reż. Richard Franklin)
Against the Wind (1978, serial TV; reż. George Miller, Simon Wincer)
The Forbidden (1978; reż. Clive Barker)
Moja wspaniała kariera / My Brilliant Career (1979; reż. Gillian Armstrong)
Snapshot / The Night After Halloween (1979; reż. Simon Wincer)
Prisoner (1979, serial TV; reż. Chris Adshead, Kendal Flanagan, Juliana Focht, John Gauci, Rod Hardy, John McRae, Julian McSwiney, Leigh Spence, Charles 'Bud' Tingwell, Lex Van Os)
Lonely Hearts (1981; reż. Paul Cox)
Under Capricorn (1982, serial TV; reż. Rod Hardy)
Kwiaty jego życia / Man of Flowers (1983)
My First Wife (1984; reż. Paul Cox)
The Dunera Boys (1985; reż. Ben Lewin)
An Indecent Obsession (1985; reż. Lex Marinos)
Sword of Honour (1986, serial TV; reż. Pino Amenta, Catherine Millar)
Cactus (1986; reż. Paul Cox)
Travelling North (1987; reż. Carl Schultz)
Edens Lost (1988; reż. Neil Armfield)
Georgia (1988; reż. Ben Lewin)
Father (1989; reż. John Power)
Il Magistrato (1989; reż. Kathy Mueller)
Women of the Sun (1992; reż. Stephen Wallace)
Mushrooms (1995; reż. Alan Madden)
Hotel de Love (1996; reż. Craig Rosenberg)
The Thorn Birds: The Missing Years (1996; reż. Kevin James Dobson)
A Difficult Woman (1998, serial TV; reż. Tony Tilse)
Passion (1999; reż. Peter Duncan)
Niewinność / Innocence (2000; reż. Paul Cox)
CHARLES 'BUD' TINGWELL
 Urodzony 3 stycznia 1923 roku w Australii. Nagrodzony przez Australijski

Instytut Filmowy w 1998 roku nagrodą im. Raymonda Longforda. Zagrał w blisko 100 filmach.

Filmografia

Smithy (1946; reż. Ken G. Hall)
Always Another Dawn (1947; reż. T.O. McCreadie)
Into the Straight (1949; reż. T.O. McCreadie)
Bitter Springs (1950; reż. Ralph Smart)
The Glenrowan Affair (1951; reż. Rupert Kathner)
Kangaroo (1952; reż. Lewis Milestone)
Captain Thunderbolt (1953; reż. Cecil Holmes)
The Desert Rats (1953; reż. Robert Wise)
Smiley (1956; reż. Anthony Kimmins)
King of the Coral Sea (1956; reż. Lee Robinson)
Emergency-Ward 10 (1957, serial TV; reż. Paul Bernard)
Córeczka / The Shiralee (1957; reż. Leslie Norman)
Life in Emergency Ward 10 (1959; reż. Robert Day)
Tarzan the Magnificent (1960; reż. Robert Day)
Bobbikins (1960; reż. Robert Day)
Śmierć czyha na starcie / Cone of Silence (1961; reż. Charles Frennd)
Murder, She Said (1961; reż. George Pollock)
Murder at the Gallop (1963; reż. George Pollock)
Murder Ahoy (1964; reż. George Pollock)
Murder Most Foul (1964; reż. George Pollock)
Homicide (1964, serial TV; reż. Graeme Arthur, Igor Auzins, Gary Conway, Kevin James Dobson, Paul Eddy, Colin Eggleston, Richard Franklin, Ian Jones, George Miller, David Stevens, Simon Wincer)

The Counterfeit Man (1965; rež. George Spenton-Foster)
The Secret of Blood Island (1965; rež. Quentin Lawrence)
Thunderbirds Are Go (1966; rež. David Lane)
Lambda 1 (1966; rež. George Spenton-Foster)
Dracula: Prince of Darkness (1966; rež. Terence Fisher)
Bellbird (1967, serial TV; rež. Michael Jenkins, Julian Pringle)
A Man of our Times (1967, serial TV)
Captain Scarlet and the Mysterons (1967, serial TV; rež. Ken Turner)
Nobody Runs Forever (1968; rež. Ralph Thomas)
Catweazle (1969, serial TV; rež. David Lane, Quentin Lawrence, David Reid)
Immortality, Inc. (1969; rež. Terence Dudley)
Behind the Legend (1972, serial TV; scen. Lance Peters)
Certain Women (1973, serial TV; rež. Bruce Best, David Cahill, John Croyston, Michael Jenkins, Carl Schultz, Rob Stewart)
Petersen (1974; rež. Tim Burstall)
End Play (1975; rež. Tim Burstall)
Power Without Glory (1976, serial TV; rež. John Gauci, Michael Ludbrook, Douglas Sharp, Keith Wilkes, David Zweck)
The Sullivans (1976, serial TV; rež. Pino Amenta, Graeme Arthur, Ian Crawford, John Gauci, Rod Hardy, Ron Hardy, Ian Jones, George Miller, Paul Moloney, Julian Pringle, Charles 'Bud' Tingwell, Simon Wincer)
Eliza Fraser (1976; rež. Tim Burstall)
Gone to Ground (1976; rež. Kevin James Dobson)
Summerfield (1977; rež. Ken Hannam)
Run From the Morning (1978, serial TV; rež. Carl Schultz)
The Journalist (1979; rež. Michael Thornhill)

Prisoner (1979, serial TV; rež. Chris Adshead, Kendal Flanagan, Juliana Focht, John Gauci, Rod Hardy, John McRae, Julian McSwiney, Leigh Spence, Charles 'Bud' Tingwell, Lex Van Os)
Money Movers (1979; rež. Bruce Beresford)
'Breaker' Morant (1980; rež. Bruce Beresford)
Puberty Blues (1981; rež. Bruce Beresford)
Freedom (1982; rež. Paul Cox)
All the Rivers Run (1984, serial TV; rež. Pino Amenta, George Miller)
A Test of Love (1984; rež. Gil Brealey)
My First Wife (1984; rež. Paul Cox)
Handle with Care (1985; rež. Paul Cox)
My Brother Tom (1986, serial TV; rež. Pino Amenta)
The Far Country (1986; rež. George Miller)
Windrider (1986; rež. Vincent Monton)
Malcolm (1986; rež. Nadia Tass)
The Harp in the South (1987, serial TV; rež. George Whaley)
Poor Man's Orange (1987, serial TV; rež. George Whaley)
Miracle Down Under (1987; rež. George Miller)
Tudawali (1987; rež. Steve Jodrell)
House Rules (1988, serial TV; rež. Gary Conway, Peter Dodds, Helen Gaynor, Paul Moloney, Mandy Smith)
The Four Minute Mile (1988; rež. Jim Goddard)
A Cry in the Dark (1988; rež. Fred Schepisi)
Flair (1989, serial TV; rež. Henri Safran)
The Lancaster Miller Affair (1990, serial TV; rež. Henri Safran)
All the Rivers Run 2 (1990; rež. John Power)
The Late Show (1992, serial TV; rež. Martin Coombes, Joe Murray)
Shotgun Wedding (1993; rež. Paul Harmon)

Economy Class (1994; reż. Kevin Carlin)
Homicide... 30 Years On (1994; scen. Jan Bladier, David Lee)
The Last Bullet (1995; reż. Michael Pattinson)
The Castle (1997; reż. Rob Sitch)
Totally Full Frontal (1998; reż. Nicholas Bufalo, Marc Gracie, Jason Stephens)
Tulip (1998; reż. Rachel Griffiths)
The Violent Earth (1998, serial TV; reż. Michael Offer)
Amy (1998; reż. Nadia Tass)
Thunderstone (1999, serial TV; reż. Colin Budds, Mark Defriest)
The Craic (1999; reż. Ted Emery)
Something in the Air (2000, serial TV; reż. Ali Ali, Grant Brown, Michael Carson, Declan Eames, Scott Feeney, Steve Jodrell, Denny Lawrence, Brendan Maher, Julian McSwiney, Geoffrey Nottage, Peter Sharp, Mandy Smith, Sophia Turkiewicz, Kate Woods)
Niewinność / Innocence (2000; reż. Paul Cox)
The Inside Story (2000; reż. Robert Sutherland)
The Dish (2000; reż. Rob Sitch)
On the Beach (2000; reż. Russell Mulcahy)
The Wog Boy (2000; reż. Aleksis Vellis)
Neighbours (2000, serial TV; reż. Grant Brown, Nicholas Bufalo, Kendal Flanagan, Helen Gaynor, Stephen Mann, Julian McSwiney, Jovita O'Shaughnessy, Tony Osicka, Richard Sarell i inni)
43rd Annual TV Week Logie Awards (2001; reż. Adrian Dellevergin)

Changi (2001, serial TV; reż. Kate Woods)
WillFull (2001; reż. Rebel Russell)

TERRY NORRIS

Urodzony w Australii. Aktor.

Filmografia

Bellbird (1967, serial TV; reż. Michael Jenkins, Julian Pringle)
Stork (1971; reż. Tim Burstall)
The Last of the Australians (1975, serial TV; reż. Ian Crawford, Marie Trevor)
The Great McCarthy (1975; reż. David Baker)
Power Without Glory (1976, serial TV; reż. John Gauci, Michael Ludbrook, Douglas Sharp, Keith Wilkes, David Zweck)
Bobby Dazzler (1977, serial TV; reż. Marie Trevor)
Cop Shop (1977, serial TV; reż. Peter Andrikidis, Philip East, Charles 'Bud' Tingwell)
Lucky Break (1994; reż. Ben Lewin)
Mrs Craddock's Complaint (1997; reż. Tony Ayres)
Road to Nhill (1997; reż. Sue Brooks)
Noah's Ark (1999; reż. John Irvin)
Niewinność / Innocence (2000; reż. Paul Cox)
Waiting at the Royal (2000; reż. Glenda Hambly)
Changi (2001, serial TV; reż. Kate Woods)
Horace & Tina (2001, serial TV; reż. David Cameron, Michael Carson, Richard Jasek, Mandy Smith)
Bowl Me Over (2001; reż. Angie Black)